

دعای روز اول ماه رمضان#۴۷; دعای اولین روز رمضان را با متن و ترجمه بخوانید

دعای روز اول ماه رمضان به همراه متن و ترجمه را در این مطلب مشاهده می کنید.

به گزارش سایت خبری پرسون، پیامبر (ص) درباره فضایل ماه مبارک رمضان می فرماید: از روز نخست ماه مبارک رمضان، درهای رحمت الهی باز می شود و هر ساعت و هر ثانیه آن هزاران هزاران نفر کسانی که جرم کردند مورد عنایت و بخشش خداوند قرار می گیرند.

در دعای روز اول ماه مبارک رمضان می خوانیم:

«اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ صِيَامَ الصَّائِمِينَ
وَقِيَامِي فِيهِ قِيَامَ الْقَائِمِينَ
وَتَبَهُّنِي فِيهِ عَنْ نَوْمَةِ الْعَافِينَ
وَهَبْ لِي جُزْئِي فِيهِ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ
وَأَعْفُ عَنِّي يَا عَافِيًا عَنِ الْمُجْرِمِينَ»

خدایا روزه مرا در این روز مانند روزه داران حقیقی قرار ده
و اقامه نمازم را مانند نمازگزاران واقعی مقرر فرما
و مرا از خواب غافلان، هوشیار ساز
و در این روز جرم و گناهم را ببخش، ای خدای عالمیان!
و زشتی هایم را عفو فرما، ای عفوکننده از گناهکاران عالم

در این روز گناهم را ببخش

دعای روز اول ماه مبارک رمضان را بخوانید.

حواسمان باشد که روزه پوک و بی مغز نگیریم!

حجت الاسلام جواد محدثی در کتاب «سینای نیاز» درباره شرح دعای روز اول ماه مبارک رمضان می نویسد: چه بسیارند روزه دارانی که از روزه، جز «گرسنگی و عطش»، دستاوردی ندارند، این سخن پیشوایان دین است. پس، ممکن است که روزه هم، پوک و بی مغز باشد، ممکن است روزه دار هم، به «ثواب» نرسد، ممکن است که روزه انسان، آنچه که «باید باشد» نباشد، ممکن است روزه ای بگیریم که پذیرفته درگاه حق نباشد، پس از همین روز اول، حتی پیش از رسیدن ماه مبارک، تکلیفمان را روشن کنیم، روزه ای بگیریم که «مقبول» باشد، درست باشد، کامل باشد، «خداپسند» باشد. روزه ای که همراه عطش و گرسنگی، چشم و گوشمان از گناه، دست و پایمان از معصیت، نیت و اراده مان از آلودگی، شر و بدی و قلبمان از بدخواهی و حسد و کینه مصون باشد.

وی می افزاید: از خدا بخواهیم که «روزه» ما را در این ماه، روزه «روزه داران واقعی» قرار دهد، همچنین نماز و قیاممان را، تا نمازمان هم، تنها خم و راست شدن نباشد، و صلاة ما، فقط گفتن ذکر و خواندن ورد نباشد، بلکه احساس «حضور» در پیشگاه خدا باشد، راز و نیاز با «مبدأ هستی» و مناجات با خالق باشد، حضور، در خلوتگه یار و بار یافتن به محضر حقیقت جاودانه و کمال مطلق باشد تا نماز، سکوی پروازمان و نردبان عروجمان به سوی خدا و تقرب به او شود، چرا که: «الصَّلَاةُ قُرْبَانُ كُلِّ تَقِيٍّ».